

Islamic Republic of Afghanistan

Ministry of Justice

National Stability Society

Date: 1394-11-15

صلح و ثبات نیازمندی اساسی افغانها

اعلامیه

صلح و ثبات نیازمندی اساسی افغانها و متضمن بقا و انکشاف ملی کشور است. اما بدبختانه که از تقریباً چهل سال به این سو، ملت افغان از جانب گروهها، احزاب و اشخاص مختلف به نامها و ایدیولوژیهای مختلف در آتش جنگ میسوزد که بیشتر ارزشهای مادی و معنوی آن به شمول صلح و ثبات آسیب دیده و حتی نابود شده است.

پس از کنفرانس بن، در دوره های موقت و انتقالی، بعضی از افراد و گروههای حاکم علاقمند صلح و ثبات نبوده و در صورت تأمین صلح و ثبات منافع نامشروع و زر اندوزیهای خود را در مخاطره میدیدند. بناء، به قوت تمام در نابسامانی اوضاع، رنجاندن افغانها، کاشتن تخم نفرت و نفاق، از بین بردن مخالفان سیاسی خویش و از طریق ایجاد موانع در برابر تأسیس و اعمار مجدد نظام با صلح و ثبات به دشمنی پرداختند که موجب مخالفت بخش بزرگ افغانها در برابر نظام شد و گسترش ناامنی دامنۀ صلح و ثبات را از کشور برچید.

انجمن ثبات ملی پس از بررسیهای همه جانبه به این نتیجه رسیده که در برابر روند صلح و ثبات موانع و مشکلات متعدد داخلی و خارجی دیگر نیز وجود دارد. نبود میکانیزم و رهکار دقیق برای تأمین صلح و ثبات، صلح و ثبات را به دیدۀ معما نگریستن، مخالفتهای افراد و حلقات به نامها و عنوانهای وارث جهاد و داعی دموکراسی در داخل نظام در زمینه آشتی با مخالفان مسلح، اراده و اداره ناتوان حکومت، موضعگیریهای شدید طالبان و سایر مخالفان، حفاظت از منافع بیگانگان و بعضی موارد دیگر از جمله موانع و مشکلات داخلی فرا راه صلح و ثبات میباشد. همچنان، تبدیل کشور به میدان جنگ نیابتی از جانب خارجیها، مداخلۀ کشورهای همسایه و بعضی کشورهای دیگر، عدم جدیت و صداقت آنها در تأمین صلح، توطئه ها و معامله گریهای حلقات استخباراتی و مافیایی و بعضی مسائل و موارد دیگر بین المللی از جمله موانع و مشکلات بیرونی صلح در کشور است.

در شرایط و اوضاع کنونی، انجمن ثبات ملی مسؤولیت و رسالت خود و همفکران خود میداند که از طریق یک گرد همآیی بزرگ ملی صدای تأمین صلح را بلند میکند و حتی خواستار تغییرات عمیق در دولت میباشد و برای تحقق این ارزشها سفارشهای مشخص دارد که قرار آتی ارائه میشود:

1) عدالت اجتماعی باید تأمین شود؛ 2) قدرت سیاسی باید از انحصار حلقات مشخص خارج شود؛ 3) ملت باید بر روند صلح مطمئن شود؛ 4) حکومت و مخالفانش هر دو باید در موضعگیریهای خویش انعطاف نشان دهند؛ 5) مخالفان باید از میدان مبارزات مسلح وارد میدان مبارزات سیاسی شوند؛ 6) حکومت باید روند صلح را از حالت پروژه انتفاعی به حالت روند حیاتی افغانها درآورد و در میکانیزم صلح تغییراتی وارد کند؛ 7) از روند صلح باید به گونه ابرار منافع شخصی و گروهی استفاده نشود؛ 8) به نام و بهانه صلح باید بر مسائل ملی و ارزشهای تاریخی معامله صورت نگیرد؛ 9) به افغانها اجازه داده شود تا برای دریافت حق طبیعی خویش که قیام صلح و آشتی است صدا بلند کنند؛ 10) حکومت باید به خواسته های

اساسی ملت افغان که تأمین صلح و ثبات بوده پاسخ مثبت بگوید؛ 11) کشورهای همسایه، جامعه بین المللی، بخصوص جهان اسلامی و عرب باید در قبال به پایان رسانیدن تراژیدی افغانها نقش و مسؤولیت خویش را ایفا کنند.

افزون بر تأمین صلح و ثبات، دولت و سیاستون باید اختلافات خویش را روی مسأله تقسیم قدرت کنار بگذارند و به جای آن برای محو فقر و بیکاری، حاکمیت قانون، مبارزه با مواد مخدر، تداوی معتادان، برگزاری انتخابات سراسری، عادلانه و شفاف، مبارزه با فساد گسترده مالی و اداری و سایر مسائل حیاتی ملت جدا توجه کنند.

در آخر بار دگر تأکید میکنیم که تأمین صلح و ثبات نیازمندی اساسی افغانها بوده و به هر قیمتی که باشد البته در محدوده منافع ملی باید تحقق یابد.

با احترام،

رهبری انجمن ثبات ملی